

Beslissingen, beslissingen

door Martijn Schoonderwoerd

Je hebt wel eens van die avonden dat je allerlei beslissingen hebt te nemen, de een nog lastiger dan de andere. Dat je dan alles goed doet, is niet te verwachten. Dat je vrijwel alles fout doet echter ook niet. Toch leek het daar wel een beetje op in mijn geval.

De eerste beslissingen had ik al op het tweede spel van de avond. Ik raap bij gunstige kwetsbaarheid het volgende op (Spel 2):

♠ 82 ♥ 854 ♦ QJ10954 ♣ KJ.

Geheel volgens onze agressieve stijl open ik (in de eerste hand) 3♦. Links doubleert en rechts laat het staan. De verdediging is goed, mijn afspel niet: ik besluit om niet op de klaveren rond te spelen (*Red.: dummy heeft AQxxx*) en ik eindig twee down voor een kogelronde nul. Gelukkig krijg ik twee spellen later mijn wraak. Bij allen kwetsbaar heb ik in de derde hand dit:

♠ 1098652 ♥ 4 ♦ Q76 ♣ A65.

Het bieden begint met pas - (1♣). Het zal niet ieders beslissing zijn om hiermee een zwakke 2♠ los te laten, maar ik kan het, enigszins beschermd door Gérolde's voorpas, toch niet laten. Het bieden gaat hierna verder met (3♥) - 3♠ - (4♥) - allen pas. Dit contract moet down, maar is toch heel vaak gehaald. Wij zijn bij de les en de leider is kansloos.

De volgende ronde zadelen we Hans Verveer met een lastige beslissing op. Hij heeft (Spel 22):

♠ AKJ9642 ♥ K ♦ K76 ♣ 32.

Janine opent 1♣ en Gérold volgt 1♥. Dat kan bij ons zwak zijn (we kunnen niet 2♥ zwak volgen) en is bovendien gelimiteerd tot een punt of 14. 1♠ lijkt opgelegd en dat is dan

ook wat Hans biedt. Ik haal een truc van stal en bied 3♣: een (hou je vast) transfer-fit-showing-jump, oftewel een ruitenkleur met een hartenfit, minstens inviterend. Janine doubleert dit en Gérold biedt 3♥ om een minimum aan te geven. Wat nu? Hans is, net als wij, niet bang en gaat op azenjacht met 4NT, hoort er twee en troefvrouw en biedt 6♠. Helaas voor hem dacht Janine dat klaveren de vastgestelde troefkleur was en ze had klaveren heer dan ook als keycard geteld.

Een minder handige beslissing van mij is er direct op het volgende spel. Ik heb een niet zo heel spannende collectie:

♠ AK85 ♥ 1064 ♦ 2 ♣ J8432,

maar het wordt een stuk interessanter als Gérold met een sterke 1♣ opent. Een paar biedrondjes later weet ik dat hij een 2-5-4-2 verdeling heeft. Ik moet dan natuurlijk gewoon in 4♥ proberen af te zwaaien: Gérold gaat daar alleen maar voorbij als hij flink wat overwaarde (zeg vanaf een punt of 20) heeft. Maar nee hoor, ik doe nog een slempoging en kan niet onder 5♥ eindigen (en zelfs dat nog alleen met een gelukje). Ik ben blij dat dat nog binnenkomt.

Mijn volgende beslissing heb ik op Spel 16:

♠ AK72 ♥ 875 ♦ K10 ♣ K1082.

Ziet er aardig uit en ik besluit dit op te waarderen tot 1NT (14-16). Dit wordt afgestraft als Gérold een minstens inviterende hand met minstens 4-4 hoog aangeeft, waarna we in 3♠ eindigen en twee down gaan.

Tot nu toe gaat het bepaald niet goed met mijn beslissingen. Alsof de bridgegoden het op mij gemunt hebben, gaat het maar door (Spel 5):

♠ - ♥ KJ7 ♦ J8542 ♣ Q6532.

Niet echt een spannende hand en eigenlijk al helemaal niet na (1NT) - pas - (pas). Ik kan nu een tweekleurenspeel in de minors aangeven met 3♣, maar ik ben de hele schoppenkleur kwijt. Bovendien ben ik totaal niet onder de indruk van de kwaliteit van mijn kleuren. Ik besluit om te passen en lekker te gaan verdedigen. Gérold blijkt echter een 4-3-1-5 verdeling te hebben en 3♣ (of zelfs 4♣) is een prima contract voor ons.

Meteen erna doe ik nog wel mijn best om het fout te doen, maar Gérold zet me op het juiste spoor:

♠ Q ♥ KQ1062 ♦ AQ9 ♣ A752.

Hiermee open ik een sterke 1♣ en even later weet ik dat Gérold een mancheforcing hand heeft met zes schoppens en verder een willekeurige 3-2-2-verdeling. Ik kan niet achter de driekaart komen en leg aan in 3NT. Gérold heeft echter een hoop overwaarde en biedt nog 4♦ om dat aan te geven. Tja, dan moet 6NT wel een kans hebben. Het komt ook in mijn hand terecht - iets wat je met onze relays altijd nog maar af moet wachten. Het contract heeft ook een kans, sterker nog: zelfs ik kan het eigenlijk niet fout doen en dat doe ik dan ook niet.

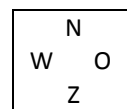
Na deze zesde ronde heb ik al zo lang geen sigaretje meer kunnen roken dat ik, ondanks het feit dat er eigenlijk geen tijd meer voor is, toch besluit om even aan mijn verslaving te werken. Als ik weer in de zaal arriveer, heeft Nel mijn plaats ingenomen en het blijkt dat ze de tegenstanders veel te hoog heeft opgedreven. Dank je wel, Nel! Ik neem weer plaats en meteen komt er weer zo'n beslissingsspel langs (Spel 10):

♠ J107432

♥ AKQJ9

♦ K8

♣ -

♠ AKQ9

♥ 105

♦ 9

♣ KQJ1064

Ik besluit, misschien wel een beetje tegen mijn natuur in, om de oosthand niet tot een sterke 1♣ op te waarderen en ik open een systematische 1♦. Gérold antwoordt 1♥ (hetgeen schoppens belooft) en ik kan in één keer van alles aangeven met 2NT: een vierkaart schoppen, een maximum (14-16) en een ongebalanceerde hand. Nu heeft Gérold het lastig: hij kan met 3♣ naar mijn singleton vragen, maar daar ziet hij het nut niet van in. In plaats daarvan haalt hij een niet zo vaak voorkomende truc van stal: 5♣ Exclusion Keycard. Ik antwoord 5NT: twee keycards en troefvrouw. We kunnen nu natuurlijk niet meer onder 6♠ eindigen, maar we eindigen er ook niet boven. Door het feit dat bekend is dat Gérold geen klaveren heeft, is de ruitenstart nu helemaal een zekerheidje en is de kans op een overslag verloren gegaan.

Met het officiële deel van de avond (lees: het kaarten) achter de rug besluit ik om buiten bij te komen en uit te huilen, uiteraard onder het genot van een glas bier (of twee, of drie) en een sigaretje (of twee, of drie). Mijn verbazing is bijzonder groot als ik even later weer naar binnen word geroepen omdat ik een prijs gewonnen heb. Is er dan ook een 50% prijs? Die zouden we nog wel gehaald kunnen hebben, want Gérold was een stuk gelukkiger (of beter) in zijn beslissingen dan ik. Er is geen 50% prijs. We zijn eerste. Ik besluit om nog een biertje te nemen. Of twee. Of drie.